

Светлани Ђетковић за “Дан” (интегрални текст)

(Поводом изјаве Ранка Поповића – “Дан” 21. 02. 2004.)

Очекивао сам реакцију неког од умијешаних у пљачке и прикривање пљачки Завичајног и Штумбергеровог музеја, очекивао сам разводњавање приче и пребацивање нечега што јесте криминал у сферу политике, али искрено речено, заиста нисам очекивао реакцију г-дина Поповића, који један дио приче заиста не зна, а други изврће у сврху релативизовања проблема и заштите лика и дјела оних који су лично одговорни, прије свих некадашњег предсједника управног одбора Илије Мартиновића, о коме ће у нашој јавности бити још много говора, не само у сфери музеологије, него и у сфери заштите споменика културе.

Када је музеј Мирослава Штумбергера у питању, г-дин Поповић одлично зна да је он формално и на брзину, без договора, стављен под надлежност Завичајног музеја 2001. године, да за њега никада нису одобрена никаква буџетска средства, да Завичајни музеј никада није добио комплетну документацију и да је све акције, од пописа 2000., до интервенција код Центра безбједности Херцег-Нови и припрема скупштинских материјала водила Оливера Доклестић, бивши начелник за друштвене дјелатности и општу управу. Г-ђица Доклестић је права адреса за сва питања која је Поповић јавно упутио мени, а шта је све предузео директор, о томе је СО Херцег-Нови исцрпно бар 2 пута обавијештена, па и г-дин Поповић као одборник. Ако у својим акцијама Поповић није “подржан” од директора Музеја у утврђивању одговорности УО “Задужбине Штумбергер”, зашто у свом реаговању није покренуо то питање, него је нашао за потребно да прозива директора Завичајног музеја и пита га зашто није урадио нешто што је у искључивој надлежности Министарства унутрашњих послова!? И на крају, зашто г-дин Поповић никада није желио да о овоме или било чему другом разговара са устаномом и директором, него је нашао пут дописивања преко новина?

Дјелови преписке, извучени из контекста, са локалним ДПС-ом у Херцег-Новом, кога је Поповић узео у заштиту, су небитни, осим чињенице да је ДПС у Херцег-Новом вршио власт кад је испражњен Штумбергер, кад је најмање 2 пута опљачкан Завичајни музеј и кад је на сједници управног одбора Музеја и Галерије на основу лажних исказа и лажне документације прикривена пљачка Завичајног музеја и донијета политичка одлука да се садашњи директор Завичајног музеја са супругом никако не смије запослити у струци у Црној Гори! Зашто???

Наравно да ће се по окончању ревизије свих збирки пронаћи и кривци и да за то неко мора одговарати. Од Поповића као “одличног познаваоца амбијента” очекујем помоћ и сарадњу кад је у питању Музеј Мирослава Штумбергера, а за Завичајни музеј некако ћемо се и сами снаћи.

Ђорђе Тапин